

ת"פ 48905/12/20 - מדינת ישראל נגד שגיב כהן, חיים פרץ, טל אברמוביץ, מאיר חדד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 48905-12-20 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד הנאשמים	1. שגיב כהן ע"י ב"כ עו"ד חן הולנדר 2. חיים פרץ 3. טל אברמוביץ 4. מאיר חדד	

גזר דין לנאשם 1

האישומים

- נגד הנאשמים בתיק זה הוגש כתב אישום המייחס להם יחד ארבעה אישומים שעיקרם התפרצויות וגניבות מדירות מגורים בירושלים, כל אחד מהם על פי חלקו. לנאשם 1 (להלן: הנאשם) מיוחסים שלושה מבין האישומים.
- על פי כתב האישום המתוקן בו הורשעו, עובר ליום 6.12.20 הנאשמים המתגוררים באזור חיפה קשרו קשר לבצע עבירות פריצה וגניבה בירושלים. בהתאם לתכנית הצטיידו בשני כלי רכב, הונדה וניסאן (להלן: כלי הרכב), שקיבלו בהשאלה ממכר. כמו כן הצטיידו במכשירי פריצה הכוללים ערכה לפתיחה שקטה של מנעול רב בריח ומכשירים שונים המשמשים לפריצה. הנאשמים אף תיאמו שכירת דירת אירוח והשתמשו בה מיום 6.12.20 עד יום 8.12.20. בתקופה זו ביצעו הנאשמים את העבירות כמפורט להלן, עד שנעצרו ביום 8.12.20, כשהם מחזיקים בכלי הרכב רכוש גנוב שהוסלק בתוך גרביים שהסתירו בתוך תיק, מזוודה ושקית סוכר.
- באישום הראשון הואשמו נאשמים 1 ו-2 בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), גניבה לפי סעיף 384 לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. על פי עובדות אישום זה ביום 6.12.20 בין השעות 11:00 - 14:00 נאשמים 1 ו-2 התפרצו לדירה בקומה השלישית ברח' הרב הרצוג 43 בירושלים בה מתגוררת י' ש'. הם פרצו את דלת הדירה באמצעות ציוד הפריצה שברשותם. לאחר שחיפשו בשידות שבחדר השינה גנבו מאחת המגירות תכשיטי זהב, אבני חן יהלומים ופנינים, שכללו שרשראות, עגילים, תליון, טבעת ושעון בשווי מוערך של כ-35,000 ₪. הם הסליקו את התכשיטים הגנובים בגרב שהכניסו למזוודה, אותה הכניסו לרכב הניסאן שבו נעצרו.

4. באישום השני הואשמו הנאשמים בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. על פי עובדות אישום זה ביום 7.12.20 בין השעות 12:00 - 15:12 התפרצו הנאשמים לדירה בקומה השניה ברח' הל"ה בירושלים בה מתגוררת ה' ל'. הם פרצו את דלת הדירה באמצעות ציוד הפריצה שברשותם, חיפשו אחר חפצים יקרי ערך, רוקנו את תכולת הארונות בשני חדרי שינה וכן פירקו שני פתחים של מיזוג מרכזי. הנאשמים גנבו מתוך מגירה בשידה שבחדר השינה של ה' ל' תכשיטי כסף, זהב, אבני חן ויהלומים, כולל שרשראות, צמידים, עגילים, טבעות ותליונים בשווי מוערך של כ-77,300 ₪ לפחות, וכן סכום של 1,000 ₪ במזומן. גם באישום זה הסליקו הנאשמים את התכשיטים הגנובים בגרב אותה הכניסו למזוודה שנמצאה ברכב הניסאן בעת מעצרים. נאשמים 1 ו-2 הואשמו בעבירות המתוארות לעיל, ונאשמים 3 ו-4 הואשמו בסיוע לעבירות של התפרצות וגניבה.

5. האישום השלישי מיוחס לנאשמים 3 ו-4 בלבד.

6. באישום הרביעי הואשמו נאשמים 1 ו-2 בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק, גניבת נשק לפי סעיף 384א(ג) לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. על פי עובדות אישום זה ביום 8.12.20 בין השעות 11:00 - 20:00 נאשמים 1 ו-2 התפרצו לדירה בקומה הרביעית ברח' קובובי 54 בירושלים, בה מתגוררים א' ו-ק' צ'. הם פרצו את דלת הדירה באמצעות ציוד הפריצה שברשותם, חיפשו אחר חפצים יקרי ערך, רוקנו את תכולת הארונות בשני חדרי שינה וגנבו מ"בוידעם" שבדירה אקדח מסוג טאורוס. כמו כן גנבו ממגירות בחדרי השינה שבבית תכשיטי זהב, כסף ואבני חן, כולל שרשראות ושעונים בשווי אלפי ₪. הנאשמים גנבו גם רצועה עם חוליות מתכת וכן כסף מזומן בסכום של כ-6,000 ₪ ומעל 940 דולר. הנאשמים הסליקו את האקדח שגנבו בחולצה שהוכנסה למזוודה, אשר נמצאה ברכב הניסאן בעת מצערים של הנאשמים.

ראיות לעונש

7. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, וכן מאסר על תנאי חב הפעלה בת"פ (שלום קריות) 69696-01-19 **מדינת ישראל נ' ירושלמי ואח'** (15.7.20).

8. מטעם הנאשם העיד אביו מר מוריס כהן. האב העיד כי היה מכור לסמים, השתקם והוא נקי מסמים מזה 25 שנה. לדבריו אמו של הנאשם נפטרה בילדותו. האב ריצה מאסר ארוך וגם לאחר שהשתחרר לא היה מעורב בחיי בנו, והנאשם גדל יחד עם אחותו בבית סבתו. הנאשם נישא והתגרש, והוא אב לילדה כבת 7 שלא פגשה אותו מאז מעצרו, ואינה מודעת לכך שהוא עצור. האב הביע את רצונו לסייע לבנו, להשגיח עליו ולטפל בו, ולדבריו הוא מוכן להתחייב ולעשות את כל הדרוש לשם כך.

9. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי הנאשם ושותפיו פעלו כחבורה, תוך תכנון מראש ובתחכום. הם הצטיידו בציוד מתוחכם לביצוע הפריצות, הגיעו לירושלים במיוחד לצורך ביצוע העבירות, ובחרו באופן מודע את הדירות אליהן פרצו; דירות שנמצא בהן רכוש, והתגוררו בהן אנשים מבוגרים. ההתפרצויות בוצעו בשעות היום, תוך נטילת סיכון שבעלי הדירות יגיעו אליהן.

10. לדברי ב"כ המאשימה מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה חמורה בזכות לקניין פרטי, וכן בפרטיותם ובשלומם של מחזיקי הדירות. נפגעה זכותם של הדיירים לחוש תחושת ביטחון בביתם שלהם. בנוסף נגרמה פגיעה בכלל הציבור ובביטחון הציבור. לדברי התובעת, עבירות רכוש גורמות לנזקים כלכליים קשים, פוגעות בפרטיותו של האזרח וקיים חשש

שם יבוצעו באלימות הן יגרמו לסיכון חיים. בנוסף, מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה, כך שנדרש מסר תקיף ומרתיע נגדן. ב"כ המאשימה ציינה גם את שווי הרכוש שנגנב, שעמד על עשרות אלפי ₪ בכל אחת מהדירות, כמפורט בכתב האישום.

11. ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין וביקשה לקבוע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לכל אחת מההתפרצויות (בטיעוניה התייחסה ב"כ המאשימה גם לעבירת סיוע להתפרצות, אולם בכתב האישום המתוקן מיוחסת עבירת הסיוע לנאשמים 3 ו-4 ואינה רלוונטית לענייננו).

12. לעניין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה התובעת כי הנאשם בעל עבר פלילי, רצידיוויסט שהפך את ההתפרצות למקור פרנסה, וביצע את העבירות בתקופה בה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. היא ציינה כי התסקיר בעניינו שלילי, וכי בתיק הקודם שבו נגזר דינו הנאשם קיבל הזדמנות לשינוי אך לא ניצל אותה, ועבודות השירות שהוטלו עליו הופקעו והומרו במאסר. היא ביקשה לגזור על הנאשם עונש של 50 חודשי מאסר בפועל, בנוסף להפעלת המאסר המותנה לתקופה של 6 חודשים. כמו כן ציינה כי מחודש מרץ הנאשם מרצה מאסר בגין תיק אחר ואין לנכות תקופה זו ממעצרו.

13. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם החל לבצע עבירות בגיל צעיר בשל ההתרופפות המשפחתית, פטירתה של אמו והעובדה שלא היה מי שיטפל בו, כמתואר בתסקיר שתואר על ידי הסניגור כקורע לב. עם זאת, טען, הנאשם עיף מעולם הפשע והחליט לנצל את תקופת המעצר כדי לנתב את חייו לכיוון חיובי. הוא הפנה לתסקיר המשלים שהוגש לבקשתו, ממנו עולה כי הנאשם מגלה אחריות וסובלנות כלפי אסירים אחרים. הוא השלים במהלך מעצרו 12 שנות לימוד ושולב בקבוצה טיפולית. כהשלמה לכך הנאשם אף הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, קיבל אחריות והביע חרטה כנה.

14. הסניגור ביקש לראות את המעשים המיוחסים לנאשם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם אחד, זאת בשל סמיכות הזמנים, זהות המצבעים ואופן ניסוח כתב האישום. הוא ביקש לקבוע מתחם בין 10-20 חודשי מאסר בפועל לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, ולמקם אותו באמצע מתחם הענישה. הוא ביקש להתחשב גם במאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שהפך חב הפעלה, שגם בו יידרש הנאשם לשאת.

15. ב"כ הנאשם טען כי רמת הענישה שהמאשימה טענה לה חריגה בחומרתה ואינה מבטאת את הענישה הנוהגת. הוא הפנה לפסקי דין המשקפים לדבריו רמת ענישה נמוכה יותר, גם בנסיבות חמורות, וציין כי לאחר תיקון כתב האישום ניתן היה להגישו לבית משפט השלום. הוא ביקש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם, את קבלת האחריות ואת המידע המפורט בתסקיר. לדבריו לנאשם ילדה בת 7 שלא ראתה אותו תקופה ארוכה, ונמסר לה כי אביה נמצא בחו"ל לצורך עבודה. הסניגור ביקש להסתפק בתקופה של כ-20 חודשים בהם מצוי הנאשם במעצר.

16. הנאשם עצמו ביקש לומר את דברו בכתב, והגיש מכתב שכתב (נ/1). הנאשם כתב כי הוא גרוש ואב לילדה בת 7 שאינה מודעת למעצרו, בתקופת מעצרו הוא משמש כתומך באגף, השלים 12 שנות לימוד ו-10 יחידות בגרות, עבר מספר קבוצות טיפול וכיום הוא מבין שרצונו לעלות על מסלול חיים נורמטיבי. הנאשם פירט לגבי ילדותו ועברו, והביע רצון שביתו לא תחוה חיים דומים לשלו, כשאביה נתון במאסר. הנאשם ביקש הזדמנות לקיים אורח חיים נורמטיבי.

17. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו נכתב כי הנאשם כבן 36, גרוש ואב לילדה, סיים 11 שנות לימוד ושירת שירות צבאי חלקי במסגרת מקא"מ. לאחר שביצע עריקות שוחרר על רקע חוסר התאמה. עבד בעבודות מזדמנות

והתפרנס ממעורבות פלילית. לא ארחיב באשר לתוכן התסקיר, מטעמי צנעת הפרט. עם זאת אציין כי הנאשם תיאר את פטירת אמו בגיל צעיר כאירוע שטלטל את עולמו. הוא התייחס למאסרו החוזרים של אביו אשר אילצו אותו לעצמאות בגיל צעיר, ועם זאת ציין כי כיום הקשר עם אביו קרוב ותומך והוא אף התגורר בבית אביו טרם מעצרו.

18. עוד נאמר בתסקיר כי במסגרת הליך קודם התרשמו כי הנאשם החל להכיר באופן ראשוני בבעיות בהתנהלותו וביטא רצון לערוך שינוי בחייו, אולם בשל הידרדרות במצבו הופקע צו המבחן שהוטל עליו, הופקע עונש של מאסר בעבודות שירות והוא נדון ל-12 חודשי מאסר.

19. על פי התסקיר, מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע קשיים כלכליים בעקבות הקורונה. הנאשם לקח אחריות חלקית וניכר קושי בהבנת ההשלכות על המתלוננים. הוא שלל שימוש בסמים או אלוהול או בעיית התמכרות, אם כי היה בעבר בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות. לנאשם עבר מכביד בתחום הרכוש, הוא התחבר לחברה שולית, הפך את הפשיעה למקור פרנסה ואורח חיים, אך הביע עייפות מאורח החיים העברייני. בתסקיר הומלץ על ענישה קונקרטיה ומציבת גבול שתחדד את הפסול שבמעשי הנאשם והמחירים שעליו לשלם.

20. לבקשת הסניגור התקבל תסקיר נוסף מיום 24.4.22 המבוסס על מידע שנמסר משב"ס בנוגע לתקופת מעצרו של הנאשם. על פי האמור בתסקיר זה, הנאשם משמש כתומך באגף "מרחבים" המיועד למניע אובדנות ולעצורים בעלי רקע נפשי מורכב. בתפקידו הוא מגלה אחריות וסובלנות כלפי העצורים. הוא משולב בקבוצה המלווה את התומכים ועוסקת גם בשינוי דפוסים והתמודדות במאסר. עוד נכתב בתסקיר זה כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד, שולב במספר קבוצות והשתתף בהן באופן פעיל. הוא עומד בקשר עם עו"ס האגף, וההתרשמות היא שהנאשם מצוי בשלבים ראשוניים של עיבוד העבירות, התבוננות ביקורתית בדפוסים מושרשים, ולראשונה בחייו בוחן דרכי התמודדות חלופיות.

מתחם העונש ההולם

21. העבירה של התפרצות לבית מגורים היא מהחמורות שבעבירות הרכוש. מלבד הפגיעה ברכוש ובקניין והנזק הכלכלי הנגרם לנפגע, יש בהתפרצות לבית המגורים כדי לפגוע בפרטיותו של אדם, לפלוש למרחב הפרטי לו ולפגוע בתחושת הביטחון שיש לאדם בביתו - מבצרו. בפסיקה הוכרה הפריצה לבית כעבירה החורגת מגדר עבירת רכוש גרידא, ומהווה "חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם" (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן** אואזנה (31.12.08); רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08); ע"פ 3559/11 **מדינת ישראל נ' איוב הוואשלה** (30.10.11); רע"פ 6285/12 **אברהם ועקנין נ' מדינת ישראל** (29.8.12)).

22. בטרם קביעת המתחם יש להכריע בשאלה אם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, ובהתאם לכך, האם יש לקבוע מתחם כולל לכל האישומים או מתחם נפרד לכל אחד מהם. המבחנים לעניין זה נקבעו בפסק הדין המנחה בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14). אפנה גם לע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16), בדגש על פסקה 30 לפסק הדין, שם נקבע מתחם כולל על אף ריבוי הנפגעים ממעשיו של המערער.

23. בעניינינו מדובר ברצף של עבירות דומות שבוצעו במהלך יומיים בלבד על ידי אותה קבוצת נאשמים. על פי הנטען בכתב האישום קיימים מאפיינים משותפים לכל האירועים, ביניהם ביצוע העבירות בשעות היום כשבעלי הדירות אינם נמצאים בהן, שימוש באמצעי הפריצה שבידי הנאשמים לפתיחת הדלת, הסתרתם של התכשיטים שנגנבו בגרביים

או בבגדים, ושמירתם של אלה במזוודה שנמצאה ברכבם של הנאשמים. אמנם המתלוננים בכל אחד מהאירועים אחרים, אולם הדמיון ביתר הנסיבות, הקרבה בזמן ובמקום וזהות המבצעים מצביעים על "קשר הדוק" בין האירועים, על כך שהם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, ומביאים למסקנה שיש לקבוע למעשים מתחם ענישה אחד.

24. ב"כ המאשימה הפנתה להחלטות אלו:

רע"פ 9339/17 **דוד מאיר אוהיון נ' מדינת ישראל** (25.12.17) - המבקש הורשע בבית משפט השלום בהתפרצויות לשתי דירות מגורים בצוותא עם אחר. לא נטען לנסיבות מחמירות בביצוע העבירות. לחובתו עבר מכביד כולל שלושה מאסרים מותנים ברי הפעלה. נקבעו מתחמים בין מאסר קצר לבין 20 חודשי מאסר באישום אחד ו-15 חודשים באישום השני ועל המערער נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסרים המותנים בחפיפה חלקית כך שתקופת המאסר הכוללת עמדה על 20 חודשים ועונשים נלווים. בערעור לבית המשפט המחוזי הוחמר העונש ל-18 חודשי מאסר בפועל, אשר הצטברו ל-30 חודשים לאחר הפעלת המאסרים המותנים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

25. רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.18) - המבקש הורשע בהתפרצות לדירה וגניבה של כספת, לאחר תכנון מראש. נקבע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר. המבקש, צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-14 חודשי מאסר ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו.

26. הסניגור אף הוא הפנה להחלטה הנ"ל בעניין רחמילוב, ולהחלטות נוספות:

רע"פ 3565/20 **צביקה לביא נ' מדינת ישראל** (14.6.20) - המבקש הורשע בהתפרצות למקום מגורים, סיוע להתפרצות וקבלת נכס שהושג בעוון ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם לעבירות ההתפרצות בין 12-24 חודשי מאסר, ולסיוע להתפרצות מחצי מתקופות אלו. למבקש עבר מכביד אולם ניכרו מאמצים לשיקום, ולפיכך מוקם בחלק התחתון של מתחם הענישה. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו.

27. רע"פ 6210/18 **אוסמה אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (3.9.18) - המבקש הורשע בקשירת קשר, התפרצות וגניבה עם אחרים, לאחר שהצטיידו מבעוד מועד בציד מתאים. המבקש נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו. העובדה ששותפיו של המבקש נדונו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לא השפיעה על התוצאה, הן בשל שוני בנסיבות והן משום שעקרון אחדות הענישה הוא שיקול אחד במכלול שיקולים.

28. הסניגור הפנה גם להחלטות שניתנו ברע"פ 430/17 **מדינת ישראל נ' דודו אזולאי** (7.3.17); רע"פ 1305/18 **צקול קסאו נ' מדינת ישראל** (4.4.17); רע"פ 2966/13 **אורן נעאמנה נ' מדינת ישראל** (5.5.13). אלו משקפות רמת ענישה של מספר חודשי מאסר לאישום של התפרצות וגניבה. עם זאת, מדובר בהחלטות מלפני מספר שנים, המתייחסות לגזרי דין שניתנו לפני שנים לא מעטות, חלקם לפני עשור ויותר, ואינם משקפים בהכרח את רמת הענישה הנוהגת כיום.

29. לעניין רמת הענישה הנוהגת אפנה גם לגזר דין שניתן בעניינו של הנאשם שבפני בת"פ (שלום קריות) 69696-01-19 **מדינת ישראל נ' ירושלמי** (15.7.20), ולסקירת הפסיקה בפסקה 15 בפסק הדין.

30. בעניינו, הנאשם ביצע את המעשים בצוותא עם שותפיו - הנאשמים הנוספים. הם ביצעו את העבירות לאחר תכנון מראש, שכלל הצטיידות בציד משוכלל, שכירת דירה מרוחקת מעיר מגוריהם, גיוס כלי רכב שיעמדו לרשותם. בנוסף לתחושת החשיפה ולעגמת הנפש והטרדה הרבה כתוצאה מעצם הפריצה, הנאשמים גנבו גם רכוש יקר ערך

בשווי של עשרות אלפי ₪ בכל אחת מהדירות. אמנם הרכוש או חלקו נמצא ברכבם של הנאשמים, אך זאת בשל שיבוש תכנוניהם של הנאשמים, ואלמלא כן היה נגרם למתלוננים נזק רב.

31. **לנוכח כל האמור אני קובעת לכלל העבירות המיוחסות לנאשם מתחם ענישה הנע בין 32-70 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

העונש הראוי לנאשם שבפני

32. הנאשם שבפני הוא בעל עבר פלילי מכביד בעבירות דומות ורלוונטיות, ולחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה. התסקיר שהוגש בעניינו אינו חיובי, ומצביע על דפוסים עברייניים מושרשים. כמתואר לעיל, הנאשם קיבל הזדמנות לשינוי כיוון ולשיקום, אולם לא עמד בה ובסופו של דבר עונשו נגזר מחדש.

33. מאידך גיסא, הנאשם הודה, חסך זמן והביע חרטה. התרשמתי כי אין מדובר בחרטה מן השפה ולחוץ, וכי עומד מאחוריה רצון אמיתי לשינוי; שינוי שהנאשם אף החל בהוצאתו לפועל, ככל שבאפשרותו לעשות זאת במסגרת המעצר. הוא השלים את לימודיו, השתתף במספר קבוצות טיפוליות ועל פי התסקיר גילה מעורבות. הוא משמש כאסיר תומך ומסייע לאסירים במצבים מורכבים. על פי התסקיר המשלים גם העובדת הסוציאלית בשב"ס ציינה תחילתו של שינוי שהנאשם החל בו לראשונה בחייו. חייו של הנאשם לא היו קלים והוא גדל למציאות של יתמות מאם ואב המרצה מאסר ממושך ואינו נוכח בחייו. הנאשם כתב במכתבו לבית המשפט כי הוא שואף למנוע מביתו אורח חיים דומה לשלו, ואינו רוצה שילדותה תעבור עליה כשאביה מרצה מאסר. אביו של הנאשם שאף הוא היה, לדבריו, מעורב בחיי הפשע וכבר שנים רבות שהוא מרוחק מהם, אף הוא מעוניין לסייע לבנו. יש לקוות כי הנאשם ימצא את הכוחות הנדרשים ואת התמיכה הנדרשת להמשיך בכיוון זה. על אף שאין מדובר בהליך שיקום ממש אני סבורה שיש להביא בחשבון גם עניין זה בגזירת דינו של הנאשם.

יש לייחס משקל מסוים גם להשפעת המאסר על בני משפחתו של הנאשם ובעיקר על בתו הצעירה, אם כי פגיעה בבני המשפחה היא תוצאה בלתי נמנעת של כל עונש מאסר.

34. לאור כל האמור אני מטילה על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים. ממנו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום המעצר עד 1.4.22 (מאחר שלא נמסר תאריך מדויק של תחילת ריצוי המאסר הנוסף).

2. הפעלת מאסר על תנאי מת"פ (שלום קריות) 69696-01-19 לתקופה של 6 חודשים, חציה בחופף וחציה במצטבר למאסר בתיק זה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 43 חודשי מאסר בפועל.

3. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת רכוש שהיא פשע.

4. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים באישומים בהם הורשע (אישומים 1, 2, 4). הפיצויים ישולמו תוך 3 חודשים מהיום. בקביעת הסכום הבאתי בחשבון שהרכוש שנגנב נמצא, וכן את ההנחה שגם הנאשמים האחרים יחויבו בפיצוי.

בסיום פסק אשוב ואביע תקווה שהנאשם יתמיד בנסיון להביא לשינוי מהותי בחייו, וכי שב"ס והרשויות המעורבות

יסייעו לו בכך ככל האפשר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אב תשפ"ב, 10 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.